

Obecně závazná vyhláška o úpravě pohybu psů na území obce

OBEC PODLUHY

Zastupitelstvo obce Podluhy

Obecně závazná vyhláška obce č. 2/2021, o úpravě pohybu psů na území obce

Zastupitelstvo obce Podluhy se na svém zasedání dne 2.2.2021 usnesením č. 35/2021 usneslo vydat na základě § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s § 10 písm. a) a d) a § 35 a §84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „tato vyhláška“):

Čl. 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška upravuje pravidla pro pohyb psů na území obce Podluhy

Čl. 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

- a) Chovatelem je každý, kdo psa vlastní nebo drží, osoba, která psa doprovází nebo osoba, které byl pes svěřen do opatrování.
- b) Veřejným prostranstvím se rozumí návsí, ulice, chodníky, sportovní zařízení, dětská hřiště, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

Čl. 3

Povinnosti chovatelů psů

- (1) Volné pobíhání psů na veřejných prostranstvích je zakázáno. Chovatel je povinen mít psa po celou dobu jeho pohybu na veřejných prostranstvích na vodítku a vést jej tak, aby nedocházelo ke vzájemnému střetu psa s člověkem nebo zvířat mezi sebou.
- (2) Bod 1 se nevztahuje na chovatele, jejichž pes má slepecký výcvik a plní povinnosti, ke kterým je vycvičen (tzv. asistenční pes), příslušníky Policie ČR a příslušníky Armády ČR, kteří využívají psa při výkonu služby.
- (3) Osoba, která psa doprovází, je povinna neprodleně odstranit znečištění (např. exkrementy) způsobené psem na veřejném prostranství.
- (4) Pro volné pobíhání psů, které je možné pouze pod neustálým dohledem a přímým vlivem chovatele, se vymezují prostory pouze mimo zastavěnou část obce.
- (5) Je-li pes veden na vodítku, musí být vodítko přiměřené délky. Délka vodítka musí

- znemožňovat útok, případně obtěžování ostatních osob pohybujících se na veřejném prostranství. Chovatel je povinen dbát, aby vodítko nebylo překážkou volného pohybu chodců, cyklistů, kočárků či invalidních vozíků. Při míjení ostatních osob, je chovatel povinen zkrátit vodítko tak, aby psa vedl u své nohy.
- (6) Není-li pes zcela ovladatelný pro nedostatečný výcvik nebo nezkušenost průvodce nebo jde-li o psa, který v minulosti zaútočil na jiné zvíře či člověka, musí být opatřen náhubkem.

Čl. 4

Pohyb psů mimo veřejná prostranství obce Podluhy

- (1) Prostory k volnému pobíhání psů jsou mimo zastavěné území obce (orientační mapa je přílohou vyhlášky) za podmínky, že chovatelé jsou povinni při pohybu psů mimo veřejná prostranství obce Podluhy v prostoru katastrálních území Podluhy 724033 a Podluhy v Brdech 930318 dodržovat Zákon o myslivosti č. 448/2001 Sb, který mimo jiné upravuje volný pohyb psů v polních a lesních honitbách, včetně jejich sankčních a dalších opatření (viz. výtah ze zákona je přílohou vyhlášky).

Čl. 5

Kontrolní činnost

Kontrolu dodržování povinností stanovených touto vyhláškou provádějí členové zastupitelstva a pracovníci obecního úřadu

Čl. 6

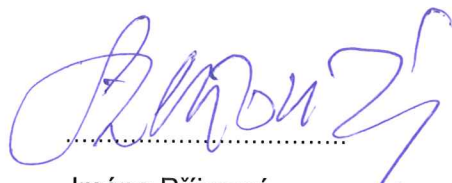
Přestupek

Porušení povinností stanovených touto vyhláškou bude posuzováno jako přestupek dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, nepůjde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů nebo trestní čin.

Čl. 7

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1.4.2021

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

OBEC PODLUHY
268 01 Hořovice
Tel./Fax: 311 512 218, Tel.: 311 514 722

Vyvěšeno na úřední desce dne: 2.3.2021

Sejmuto z úřední desky dne: 18.3.2021

.....
Jméno Příjmení
starosta

OBEC PODLUHY
268 01 Hořovice
Tel./Fax: 311 512 218, Tel.: 311 514 722
IČ: 233731

Zákon o myslivosti č. 448/2001 Sb. je základní zákon, který mimo jiné upravuje volný pohyb psů a koček v polních a lesních honitbách, včetně jejich sankčních a dalších opatření. Hlavním zájmem je život a zdraví pronásledované zvěře.

Pár základních pojmů

- **Honitba** – tvoří ji honební pozemky polní, lesní nebo smíšené, které orgán státní správy myslivosti uznal za honitbu. Ostatní pozemky jsou nehonební. Za honitbu se také považují i nehonební pozemky, kterými jsou například silnice, polní a lesní cesty procházející honitbami. Z hlediska majitele psa, neznalého zařazení pozemků jako honiteb, doporučuji považovat všechny pozemky 200 m od obytných budov za honební.

- **Myslivecká stráž je oprávněna:**

1. usmrcovat v honitbě psy, kteří mimo vliv svého majitele a ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližšího trvale obydleného domu hledají nebo pronásledují zvěř, anebo se k ní plíží. Pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení.

Toto oprávnění se nevztahuje na psy ovčácké, nevzdálí-li se od stáda více než 200 m, a na psy lovecké, slepecké, zdravotnické, vojenské a služební, pokud jako takoví jsou k rozeznání a pokud se při výkonu služby nebo při výcviku vzdálí z vlivu svého vůdce jen přechodně.

2. usmrcovat pytlácké kočky potulující se v honitbě ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližšího trvale obydleného domu.

3. hubit zvířata škodlivá myslivosti (pytlácké psy a kočky).

Myslivecká stráž je při své činnosti povinna prokázat se průkazem myslivecké stráže a nosit služební odznak. Myslivecká stráž, která usmrtila psa nebo kočku, zdivočelé hospodářské zvíře nebo označené zvíře z farmového chovu zvěře, je povinna o tom neprodleně informovat jeho vlastníka (pokud je známý), sdělit mu místo usmrcení zvířete, popřípadě jej na toto místo doprovodit.

- **Mimo vliv vůdce:** pes, který je vzdálen více jak 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení, a nelze jej přivolat, ani jinak ovlivnit, aby nepronásledoval zvěř. O jak dlouhou dobu se musí jednat, zákon nespecifikuje.

Toulavý pes: lze jej charakterizovat jako zvíře opakovaně se vzdalující z moci svého majitele, za účelem lovu. Jeho majitel je nedůsledný, nedělá žádná opatření, aby psovi v takové činnosti zabránil a znemožnil mu toulání.

Definice tohoto pojmu není v zákoně upravena. V praxi se má za to, že pes, který se nachází ve vzdálenosti větší jak 200 m od nejbližšího plotu, nejde přivolat a dále utíká za zvířím, může být považován za toulavého.

Na vlastníky psů a koček se vztahuje ustanovení § 21 odst. 3 zákona o myslivosti, které jim bez výjimky zakazuje psy a kočky nechat volně pobíhat v honitbě. Pes i kočka musí být na vodítku. Možnost, aby se pes vzdálil z vlivu svého vůdce, a to jen přechodně, se týká jen psů loveckých, slepeckých, zdravotnických, vojenských a služebních.

Zákaz volného pohybu psů a koček se vztahuje i na účelové komunikace, které jsou honebními pozemky. Zákon volného pobíhání psů na silnicích procházejících honitbou je uveden v předpisech o silničním provozu a říká, že pes na nich musí být veden na vodítku.

Majitelé psů často argumentují, že je pes volně z důvodu výcviku. Výcvik psů v honitbě však není dovolen. S odvoláním na zákon o přestupcích může okresní úřad za volné pobíhání psů v honitbě uložit pokutu až 5 000 Kč. Výslovné ustanovení v tomto směru má § 10 odst. 3 provádějící vyhlášky. Není-li takto povolen, je jiný výcvik považován za volné pobíhání psů v honitbě. Výcvik loveckých psů (ostatních pracovních plemen) v honitbě je tedy možné provádět, ale jen s předchozím souhlasem jejího uživatele a za podmínek jím stanovených: určené místo, místo s řídkým výskytem zvěře, denní či roční doba, periodičita, počet psů na výcvik aj.

Chcete-li svého psa cvičit v honitbě, je třeba se na tom dohodnout s uživatelem honitby. V opačném případě riskujete, že vám psa někdo zastřelí. Skutečnost, že byl pes zastřelen při nedodržení podmínek zákona o myslivosti, musíte v tomto případě dokazovat vy. Jinak řečeno, důkazní břemeno leží na majiteli (výcvikáři psa). Oprávnění k usmrcování uvedených psů a koček má myslivecká stráž ze zákona, resp. z titulu svého ustanovení a schválení.

Další osoby získávají oprávnění k odstřelu v souladu s ustanovením § 21 odst. 2 zákona od uživatele honitby. Například osoby, které jsou k uživateli honitby v zaměstnaneckém vztahu, získávají oprávnění z titulu pracovního, nebo členové mysliveckého sdružení získávají oprávnění uvedením zvířat škodících myslivosti v povolení k lovu.

Usmrcení psů či koček při volném pobíhání je upraveno zákonem, který stanovuje přísnější podmínky k tomuto zákroku, tzn. splnění všech čtyř podmínek současně.

1. Psa (kočku) lze usmrtit jen ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližšího trvale obydleného domu (nemusí jít o dům vlastníka psa). Trvale obydlený dům nemusí být na vesnici, může jít o samotu. Za trvale obydlený dům se nepovažuje chata nebo rekreační chalupa, ale dům celoročně obydlený. Vzdálenost nelze měřit od stodoly, hospodářských stavení. Vzdálenost 200 m je stanovena jako vzdálenost psa (kočky) od obytné budovy, nikoli myslivce. Pokud při pronásledování zvěře nepřekročí pes (kočka) hranici 200 m, nelze je usmrtit. Usmrcení není neoprávněným, pokud pes nebo kočka po výstřelu nepadne a vrátí se do dvousetmetrového ochranného pásma, kde zhasne. Psy i kočky lze usmrcovat jen v honitbě a na silnici procházející honitbou. Pes (kočka) i myslivec musí být v téže honitbě (činnost nelze provádět přes hranici honitby).

2. Psy a kočky lze usmrcovat jen tehdy, jestliže pytláčí. U kočky nelze za pytláčení považovat, loví-li myši.

3. Pes musí být mimo vliv svého vůdce. To znamená, majitel neví přesně, kde pes je, jak se chová, a není schopen kontrolovat jeho chování, ovládat jej a přivolat. Pokud jsou slyšet pokyny vedoucího a pes na ně reaguje, je pes evidentně pod vlivem vůdce a nelze jej usmrtit. Je-li pes mimo dosah svého majitele, ale ten žádný vliv neuplatňuje, má se za to, že nelze psa usmrtit, pokud je jeho majitel vidět, třeba i na větší vzdálenost.

4. Volný pohyb psa je na honebních pozemcích.

Ovčáckého psa lze usmrtit pouze, je-li vzdálen od střeženého stáda více než 200 m.

U ostatních uvedených psů (slepeckých, asistenčních, zdravotnických, vojenských a služebních) jsou stanoveny dvě společné podmínky:

1. Uvedené druhy psů musí být k rozeznání. To znamená, že slepeční psi mají postroj a bývají označeni bílým obojkem, zdravotničtí psi mají na hřbetě upevněn červený kříž v bílém poli, psi vojenští a služební mají široký kožený obojek, většinou bílý.

2. Druhou podmínkou je, že se vzdálil při výkonu služby nebo výcviku z vlivu svého vedoucího, nikoliv přechodně. Obvykle bývá pojem přechodně vykládán jako opak pojmu trvale, např. služební pes se stal toulavým psem.

V zákoně je stanoveno: dojde-li k usmrcení psa, může vlastník psa požadovat náhradu škody. Musí však dokázat, že k jeho usmrcení nedošlo za okolností v zákoně uvedených. Důkazní břemeno je tedy na vlastníkově psa a zpravidla se velmi těžko se dokazuje. Proti tvrzení vlastníka psa v řízení obvykle stojí protichůdné tvrzení střelce. Vedle případné odpovědnosti k náhradě škody

existuje i s ní související odpovědnost střelce za přestupek podle § 50 zákona o přestupcích (text ve znění zákona č. 290/1990 Sb., jako úmyslné způsobení škody na cizím majetku zničením věci z takového majetku), ovšem opět, jen pokud by k takovému jednání nedošlo za výše uvedených okolností stanovených v zákoně o myslivosti. Z toho vyplývající nároky na náhradu škody by bylo možno uplatňovat v tomto přestupkovém řízení.

Zákon posuzuje usmrcení psa i kočky v honitbě jen v rovině majetkoprávní – tj. ohledně případné náhrady škody vlastníkovu psa. Samozřejmě v případě, kdy nejsou splněny podmínky pro náhradu škody, došlo-li k překročení oprávnění, a tedy protiprávnímu jednání, je toto postižitelné i v rovině trestní či přestupkové.

